

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: G. G., zastoupené JUDr. Jiřím Macháčkem, advokátem se sídlem Praha 11, Brodského 1678, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2004, čj. 6 Az 122/2003 - 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Advokátovi JUDr. Jiřímu Macháčkovi se odměna za zastupování nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 22. 1. 2003, čj. OAM-2356/AŘ-2002, o zamítnutí jejího rozkladu a potvrzení rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen žalovaný) ze dne 22. 11. 2001, čj. OAM-2324/VL-10-P16-2001. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím bylo řízení o udělení azylu stěžovatelce zastaveno podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), neboť se stěžovatelka opakovaně ve stanovené lhůtě nedostavila k pohovoru za účelem objasnění důvodů své žádosti o udělení azylu.

Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti; proto byla přípisem městského soudu ze dne 21. 7. 2004 vyzvána, aby ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení tohoto přípisu doložila své osobní a majetkové poměry, což stěžovatelka učinila. Usnesením městského soudu ze dne 3. 9. 2004, čj. 6 Az 122/2003 - 39 byl stěžovatelce pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát JUDr. Jiří Macháček. Usnesením městského soudu ze dne 22. 11. 2004, čj. 6 Az 122/2003 - 41 soud stěžovatelce uložil, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o uvedení důvodů, z nichž rozsudek městského soudu napadá s tím, že nevyhovění výzvě ve stanovené

lhůtě bude mít za následek odmítnutí kasační stížnosti podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatelky dne 9. 12. 2004.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kromě obecných náležitostí podání kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatelka napadá, údaj o tom, kdy jí rozhodnutí bylo doručeno. Pokud podání tyto náležitosti nemá, musí být podle ustanovení § 106 odst. 3 tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byla stěžovatelka vyzvána k doplnění podání. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. nebude-li podání ve lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání odmítne. Podatel o tom musí být ve výzvě poučen.

Dnem určujícím počátek lhůty k doplnění kasační stížnosti byl den doručení usnesení zástupci stěžovatelky, tedy čtvrtek 9. 12. 2004. Poslední den lhůty připadá na den 9. 1. 2005, což byla neděle. Za poslední den lhůty se tedy považuje pondělí dne 10. 1. 2005, kdy také lhůta k doplnění kasační stížnosti marně uplynula.

V daném případě podání stěžovatelky zákonné náležitosti neobsahovalo, neboť pouze zcela obecně uvedla, že Městský soud v Praze posoudil věc v rozporu s platným právním řádem (zákonem o azylu) bez jakékoli bližší konkretizace, v čem tento rozpor spočívá. Soud jí k odstranění vad vyzval a stanovil k odstranění lhůtu. Zároveň stěžovatelku poučil o následcích, pokud vadu neodstraní. Stěžovatelka ve lhůtě kasační stížnost nedoplnila ani nepožádala o prodloužení lhůty k jejímu doplnění.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5, § 106 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatelky, jež jí byl soudem ustanoven, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že nevykonal žádný úkon právní služby, za který odměna náleží (§ 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.).

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu